

eller ved Kongebroen for at kunne indrette Jernbanen saaledes, at Trainene kunne kjøre lige ud paa Dampfærger, lægger jeg ingen Vægt paa, thi jeg har en saa grundig Mistillid til disse Dampfærger paa vore Farvande, at jeg ikke vil ønske, at dette kostbare Projekt nogenfinde maa blive prøvet. Hvad gjøre Engländerne, som have begyndt dermed. Efter hvad jeg har læst i Rigsdagstidenden, og hvad der er blevet oplyst her, lægge de Overfarten længere tilbage i Fjorden for at faae et roligere Farvand. Vi have et roligere Farvand til Dampfærgerne, hvis vi vilde benytte dem, men det gaae vi bort fra for at benytte dem paa et uroligere. Desuden, hvad skulle vi med disse store kostbare Dampfærger, hvorpaa hele Train kunne føres over? Hvad skulle vi føre over Belterne paa dem? Hvilke Produkter har Thyland, som Thyen ikke har, og hvilke Produkter har Thyen, som Sjælland ikke har? Hvorfor skulle vi gjøre Offre for at faae Produkter over Belterne? Jeg troer ikke, at Dampfærgerne nogenfinde vilde faae praktisk Anvendelse, selv om vi anskaffede dem. For at undgaae Omladningen af Varer, der føres over Belterne, behøve vi dem ikke; thi jeg troer ikke, at det vil blive vanskeligt at finde mindre Bogne, som ved de Maskiner og Redskaber, der findes paa enhver Hærneplads, kunne føres ombord paa et mindre kostbart Transportstib. Naar vi nu tage Kortet i Haanden og see paa den foreslaaede Bane, kan jeg ikke see, hvorfor mine Venner, Nørrejhderne, skulde have saa Meget imod at gjøre den Omvei, som vilde blive en Følge af, at Banen gik om ved Snoghøi. Jeg kan ikke indsee, hvorfor man skulde have Mere imod at gjøre denne Omvei i Thyland end paa Thyen; Omveien bliver omtrent den samme, maastee noget længere paa Thyen. Jeg kan for en Deel i min Modstand mod den vedtagne Forandring i den Jernbanelinie, som kom til os fra det andet Thing, henholde mig til den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (Bloug) i hans Motivering ved Sagens anden Behandling, hvorved han rigtignok kom til et andet Resultat. Han bemærkede blandt Andet med Hensyn til Jernbanens Brugbarhed for Fredericia som Fæstning, at han ikke vilde lægge megen Vægt derpaa, men den vilde jo dog,

naar den blev lagt til Strib, derfra let kunne sættes i Forbindelse med Vaaring Vig, som er det eneste Sted, hvorfra Tropper kunne udskibes til Fredericia under en Beleiring. Men see vi paa Jernbanelinien, saa ligger Jernbanen, som fra Odense gaaer til Middelfart, ved Clausunde eller lidt derfra langt nærmere Vaaring Vig. Det vilde da være høist beehnderligt, at transportere Tropper til Strib og derfra tilbage til Vaaring Vig, at transportere Tropper paa Jernbanen fra Middelfart til Strib langs med Stranden, medens fjendtlige Batterierovre fra den sydste Kyst kunde knuse ethvert Jernbanetog der. Hvad jeg ellers endnu kunde have at slutte mig til af den ærede Landsthingsmands Foredrag, har jeg allerede omtalt, nemlig, at han ligesom jeg har gjort den Erfaring, at Overfartsforholdene ved Middelfart-Snoghøi ere bedre end ved Fredericia-Strib. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig anbefale Endringsforslaget.

Judenrigsministeren: Den ærede første Taler udtalte ikke Andet, end at han naturligviis vilde gjøre, hvad der stod i hans Magt, for at bringe Loven til Falb. Jeg har naturligviis ikke Andet at svare hertil, end at det ikke er Andet, end hvad jeg har ventet, og hvad jeg med megen Koldblodighed skal finde mig i. Den ærede sidste Taler har derimod gjort et Slags Forsøg paa at give en Motivering, og jeg skal da i mit Svar ikke gaae videre ind paa Sagen, end han gjorde. Det har kun kunnet være mig en Tilfredsstillelse, at den ærede Landsthingsmand erkjendte, at Middelfarts eller, hvad man vel hellere maa kalde dem, de vestjyenske Interesser ere fuldstændigt fshbestgjorte ved Lovforslaget, som det er vedtaget her ved anden Behandling. Jeg briter mig endog til at sige, at disse Interesser ere langt bedre tjente med Loven i denne Skikkelse end med, at Overfarten over Banded stee ved Middelfart; thi det er ganske vist, at saalænge Færgeforpagteren i Middelfart ikke bliver Indenrigsminister, vil Banen, naar den skal gaae den Vej, være at føre til Kongebroen som det Sted, hvor der med nogen Rimelighed kan tilveiebringes Betingelserne for en saadan Overfart, og det er ganske soleklart, at Mid-